

Teater za ptiče - dvoumen prostor med nastopanjem in bivanjem

Neizrekljivo v dramatiki Daniela Veroneseja

2. oktober 2010 ob 17:07

Ljubljana - MMC RTV SLO/STA

Predstava Daniela Veroneseja raziskuje odprt teritorij med igranjem in gledališkim življenjem, nikogaršnjo zemljo, med osebnim in profesionalnim. Premiera v produkciji zavoda Emanat bo danes v [Španskih boricih](#).

Predstavo – premiera bo ob 20.00 – je režiral **Eric Dean Scott**, dvoumen prostor med nastopanjem in bivanjem pa z njim odpirajo še **Maja Delak**, **Boris Kos**, **Robert Prebil**, **Aljoša Ternovšek**, **Irena Tomažin** in **Nataša Živković**. Dramaturginja je **Katja Praznik**, za scenografijo in kostume pa **Barbara Kapelj**.

Teater za ptiče izpostavlja vprašanja igralcev, ki igrajo like, ki včasih vedo, kaj hočejo, drugič spet ne. Igrajo osebe "z zasilnimi krili, ki stopijo ven in se oprimejo ograje tistega nevarnega balkona v 12. nadstropju, kjer stvari hitro padejo, kjer življenje, smrt in ljubezen lovijo ravnotežje v vroči poletni noči v Buenos Airesu, morda v Braziliji ali kjerkoli na svetu", so zapisali v Emanatu.

"V želji, da bi prišli do dna Veronesejevi igri, se moramo preleviti v detektiva, ki neutrudno išče resnico," o predstavi razmišlja **Mirta Zajc**. Zastavi se vprašanje, kakšne so vrednote likov, kako so uspeli zgraditi mrežo odnosov, tako prepleteno in hkrati tako ohlapno in krhko. Mirta Zajc meni, da zapolnjujejo prostor s svojimi izkrivljenimi zgodbami in zavajajočimi iluzijami, z lažnimi nasmehi in zlomljenimi odnosi. So kot magnet za bizarne in groteskne dogodke.

Morda nekateri poskušajo pobegniti, drugi iščejo zadovoljstvo v vsem, kar se dogaja okrog njih, vendar se zdi, da je ta pot za vse neizogibna. Bolj kot se trudi gledalec dokopati do resnice, bolj neuspešen je. *"V resnici nikoli ne pridemo do bistva - takšno početje nas zgolj pripravi do joka,"* še meni Zajčeva.

M. K.

Argentinski dramatik Daniel Veronese se v svojem delu ukvarja z neizrekljivim. Sprevrča tako logiko časa, zaporedja zgodbe kot tudi odrsko logiko. Nakazuje težko predstavljivo, kljub temu pa lahko občutimo in ima opraviti z nelogičnim in iracionalnim, ki živi v nas, pod vsemi strukturami, ki jih gradimo, da bi preživeli. Foto: Zavod EMANAT

Teater za ptiče odpira vprašanje okvirov, različnih škatel, ki se vse imenujejo gledališče, piše režiser Eric Dean Scott. Foto: Zavod EMANAT